

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сікалова Геннадія Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII

м. К и ї в
26 січня 2022 року
№ 11-3(I)/2022

Справа № 3-1/2022(2/22)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинов Олександр Миколайович (голова засідання),
Завгородня Ірина Миколаївна,
Кривенко Віктор Васильович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сікалова Геннадія Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436).

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Сікалов Г.А. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність статті 21, частині першій статті 24 Конституції України (конституційність) пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Закон), згідно з яким „підпункти 11–27, 45 пункту 7 § 1 розділу закону вводяться в дію через три місяці після набрання чинності цим Законом, не мають зворотної дії в часі та застосовуються до справ, по яким відомості про кримінальне правопорушення, внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань після введення в дію цих змін“.

На думку автора клопотання, підпункт 14 пункту 7 § 1 розділу 4 Закону щодо включення строку з дня винесення постанови про зупинення кримінального провадження до дня її скасування слідчим суддею у строки, передбачені статтею 219 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), незаконно обмежено пунктом 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону.

Таке правове регулювання, вважає Сікалов Г.А., призводить до звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод, порушує принцип рівності громадян перед законом.

Обґрунтовуючи свої твердження, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на окремі положення Конституції України, Закону, Кодексу, рішення Конституційного Суду України, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

2.1. На думку автора клопотання, положення пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону ставлять у нерівні умови осіб, стосовно яких здійснюється кримінальне провадження, залежно від часу внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Обґрунтування тверджень щодо невідповідності Конституції України пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону Сікалов Г.А. зводить до цитування норм Конституції України, посилення на рішення у його справі, а також висловлення оціночних міркувань щодо рівності прав і свобод людини, що не є аргументами, які підтверджують неконституційність оспорюваних положень Закону в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про

Конституційний Суд України“ Третя колегія суддів Першого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сікалова Геннадія Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**